View the original article

ВІЙНА

«Щоразу адреналін зашкалює»: як «Роніни» ріжуть військову логістику Росії на півдні України

Євгенія Назарова

12 листопада 2026, 13:14

«Роніни» готують мідлстрайк до польоту

Понад пів тисячі уражених мідлстрайками цілей – такі результати роботи батальйону безпілотних систем «Роніни» 65-ї окремої механізованої бригади «Великий Луг» від початку року. Підрозділ оперує на півдні України. І є одним із тих небагатьох батальйонів безпілотних систем механізованих (піхотних) бригад, які результативно працюють на трасі Р-280. Вона з'єднує російське місто Ростов-на-Дону з окупованими територіями України, зокрема з Кримом, і є ключовою логістичною артерією для військ РФ на півдні України.

Тимчасовий виконувач обов'язків командира ББС 65-ї ОМБр «Да Вінчі», розповів Радіо Свобода, чим і як працюють проти логістики противника.

– Ваш підрозділ – один із тих, який працює на так званій трасі «Новоросія» ***(траса Р-280 – ред.)*****. Як почали працювати на такі далекі для піхотної бригади дистанції?**

> **За сім місяців маємо підтвердженими десь 550 уражених мідлстрайками цілей**

– Ми багато на чому працювали, зокрема різними FPV-дронами та літачками. Спочатку був ближній край, потім середній ешелон, потім дальній – і так аж до самого Криму, можна сказати, добралися. Ми в радіусі до 50 кілометрів вибили майже всю техніку противника, яка була, і вигадували ще більше й більше засобів та шляхів, як подалі залетіти й уразити щось там, у глибокому тилу.

Працюємо FPV-дронами й зараз, але на них дуже далеко не залетиш, тому почали брати «крила» і так само масштабувати їх використання підрозділом.

Одним із перших таких уражень був військовий КамАЗ десь за 100 кілометрів у тилу ворога. Емоцій тоді було чимало, хоч це була й не перша знищена підрозділом ціль. Але щоразу адреналін зашкалює.

«Да Вінчі»

> **Ефективних 60% зі 100% уражень цілей**

За сім місяців маємо підтвердженими десь 550 уражених мідлстрайками цілей. І

знищені, і уражені по-різному. Це майже все – військова техніка противника, ППО, РЛС, засоби РЕБ, паливозаправники, артилерія. Десь ефективних 60% зі 100% уражень цілей. Це досить непоганий відсоток. Це, мабуть, один із найкращих результатів серед підрозділів.

Із усього, по чому працювали, найбільше запам'ятався випадок ураження «Панциря» на Чонгарі. Це дуже рідкісна й дороговартісна техніка *(ціна комплексу може сягати 20 мільйонів доларів США – ред.)*, яку важко вполювати, оскільки комплекс сам має полювати на повітряні цілі.

– Якщо говорити про дистанції, то що зараз вважається ближнім краєм, а що вже мідлстрайком (middle strike) і дипстрайком (deep strike)?

– Зараз це поняття насправді трохи розмите, бо навіть термін ЛБЗ – це трохи таке вже не зовсім зрозуміле позначення. Бо так звана «сіра зона» – це десь приблизно 30-35 кілометрів як в один, так і в інший бік. Це вже можна вважати «сірою зоною», «кілзоною», бо в обидва боки працюють FPV, перехоплювачі, розвідники та інше.

50 кілометрів – це умовно дистанція середньої безпечності, а вже 70 і далі кілометрів – це вже така, можна сказати, дистанція мідлстрайків.

Підготовка літачків до польоту

– Як самі почали працювати мідлстрайками?

– Наша історія почалася з того, що ми взяли засіб, який літав, розроблявся спочатку як фронтстрайк, але оскільки нам було мало дистанції, то ми почали його розбирати, модернізувати власними руками і пролітали далі, далі й далі. І вже до траси «Новоросія» почали долітати більше ніж пів року тому. Це – Бердянськ, Мелітополь, Приморськ, Приазовськ. Тобто це все, що вздовж траси, і все вздовж узбережжя Азовського моря.

– Тобто оцей «сухопутний коридор»?

– Так, основний в окупантів. Але це не означає, що вони можуть їздити тільки цією трасою. Так, вона найнасиченіша, бо найдалі від ЛБЗ, і нею найпростіше дістатися до Криму, Мелітополя та Енергодару. Вона важлива, бо забезпечує майже все їхнє угруповання військ «Південь». Тому ця траса життєво важлива для них, вони її захищатимуть.

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:
Українські дрони мідлстрайк паралізують «сухопутний коридор» до Криму: деталі

– Як поява мідлстрайків змінила ситуацію на півдні, зокрема на Запорізькому напрямку? Бо йдеться про контроль ключової логістики для цього напрямку.-

– Чи можливо це зробити? Так, можливо, але потрібно сконцентрувати певну кількість засобів, і тоді вона майже повністю контролюватиметься.

> **“ Частину їхніх вогневих груп, перехоплювачів, ППО ми відтягнули назад у тил – і нам вздовж ЛБЗ у деяких моментах стало легше працювати**

Чи контролюється вона зараз? Там постійно ведеться робота, але можна сильніше й краще. Щодня на трасі працюють наші екіпажі.

Чи вдавалося нам заблокувати її? Так, ми блокували на день, на два, на три, тобто повністю закривали рух цією трасою. Тоді вони починають їхати об’їзними шляхами, але, відповідно, увесь потік своїх вантажів вони не можуть швидко доправити до місць призначення, для них це додаткові складнощі.

Чи дуже нам допомогло це блокування? Так, нам трохи стало легше. Частину їхніх вогневих груп, перехоплювачів, ППО ми відтягнули назад у тил – і нам вздовж ЛБЗ у деяких моментах стало легше працювати. Але противник не спиняється, він постійно модернізується, розвивається, масштабується. Відповідно, ефект мідлстрайків у деяких моментах нівелюється. Але противник не може повністю закрити від них трасу.

Читайте також: «Дартси» проти російської логістики. Як ЗСУ блокують дороги в окупації

– Якщо ми говоримо про адаптацію противника, як він реагував на появу цього виду озброєння?

– Відбулося збільшення вогневих груп просто масово – у сотні МВГ на маленьку ділянку фронту, тобто це було дуже концентровано. Почали застосовувати ППО різного типу – і ручне, і більшого розміру.

“

> **“ Коли ми почали інтенсивно там працювати, через кілька місяців на ділянці, умовно, 60-80 кілометрів стало плюс 300-400 вогневих груп**

У противника з’явилися перехоплювачі різного типу – як літакового, так і коптерного. Із того, з чим зіткнулися, мені запам’яталася ситуація, коли перехоплювач противника нас шукав, не міг знайти, а ми летіли за ним. Це досить рідкісний випадок. Насиченість перехоплювачів противника там зараз максимальна.

Коли починали мідлстрайки, ми взагалі літали майже вільно, тому що противник не думав, що ми взагалі зможемо туди дістати. Він собі працював на передньому краї і закривав тільки його. Далі, коли ми почали інтенсивно там працювати, через кілька місяців на ділянці, умовно, 60-80 кілометрів стало плюс 300-400 вогневих груп. Плюс так само десь з’явилися групи перехоплювачів, групи ППО тощо.

– Тобто це спонукало їх, зі свого боку, теж еволюціонувати?

– Це постійні перегони озброєнь, модернізацій, інновацій. Ми щось вигадуємо – вони придумують цьому протидію. Вони щось придумали – ми придумуємо, як це обійти і виконати завдання.

Український дрон «Дартс», підготовлений до польоту українськими військовими

– Якщо говорити про перспективу, чи вичерпав себе мідлстрайк, чи є в нього майбутнє?

– Завжди є куди рости. Чи це є мастхев для цієї війни, тим інструментом, що вирішить якісь локальні тактичні або стратегічні задачі? Однозначно ні. Куди розвивати? Перше – кількість застосування, друге – якість застосування засобів. Але для цього треба, знову ж таки, фінансування та швидке реагування на ті запити, які нам потрібні. І тоді воно все працюватиме.

> **“ Росіяни собі тихенько беруть наші рішення чи навіть технології, масштабують їх в промислових об'ємах – ми лише за голову беремося**

– Як думаєте, у якому напрямку можуть еволюціонувати мідлстрайки?

– Можна я не буду відповідати? Бо це буде допомога ворогу, розкриття якихось наших інновацій, чого я не хотів би. Ми, знаєте, вже п’ятий рік намагаємося не програти, придумуємо різні гарні ідеї, і ми їх потім усьому світу показуємо. А росіяни собі тихенько беруть наші рішення чи навіть технології, масштабують їх в промислових об'ємах – ми лише за голову беремося і далі шукаємо протидію від своїх же інновацій, які ворог перетворив у масовий робочий інструмент.

– Тобто одна сторона в іншої підглядає?

– Вони мідлстрайки навіть не починали. Те, що в них є, – це «шахеди» та їхнє масове застосування. Зараз вони першими перейшли із бензинової на реактивну тягу. Якби ми запустили свої реактивні мідлстрайки, я думаю, вони б трошки підоф*гіли. А те, що в нас літає на електриці або бензині – це обмеження швидкості щонайменше. Відповідно, і досить легка ціль для відносно дешевих перехоплювачів. У такому разі перевагу можна отримати можна тільки масовістю застосування. Якби був реактивний мідл, то це була б геть інша ситуація.

ЗАВАНТАЖИТИ

– Тобто це могло б стати навіть певним геймчейнджером **?**

– На якийсь час. Не можна сказати, що ми зробили реактивний мідлстрайк – і все, і ми перемогли всіх. Ні. Але на якийсь час ми зробимо їм погано: ми їх десь сповільнимо, десь виб’ємо якусь критично важливу логістику, вони почнуть шукати інші маршрути. А в умовах війни це все дорогоцінний час і резерви, тож, відповідно, їм буде важче воювати.

– З чим можна порівняти, з яким видом озброєння вплив мідлстрайків на ситуацію на полі бою? Іноді його через дистанцію застосування порівнюють із «Хаймарсом»...

> **Нам треба дешевий і водночас ефективний засіб**

– З «Хаймарсом» не можна порівнювати. Їх важко збити. Це досить точна і досить смертоносна, але дуже дорога зброя, до того ж, залежна від точного геопозиціонування. Чи є в нас така кількість «Хаймарсів», як ми запустили мідлстрайків? Ні, я думаю, що немає. Та, мабуть, навіть у партнерів немає такої кількості.

Нам же треба дешевий і водночас ефективний засіб. Тому ми розуміємо, що, напевно, це краще, ніж «Хаймарс». За точністю мідлстрайк не дуже поступається. Вона більше залежить від майстерності пілотів. Загалом у нас досить майстерні оператори, тому, коли є можливість, то вони влучають.

Якби в нас була така кількість «Хаймарсів», як мідлстрайків, то це був би геймчейнджер. Ми б спокійно закрили увесь цей «сухопутний коридор».

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Технологічність – це наша перевага»: інтерв'ю з командиром підрозділу з ТОП-10 по застосуванню НРК

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Секрети підрозділу Bulava: гранатомет на БПЛА та інші новації, щоб прикривати піхоту

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Як middle strike ЗСУ працює по Донбасу і біля Криму. Репортаж із центру управління дронами

Євгенія Назарова

Співпрацює з Радіо Свобода з 2015 року. Народилася в 1985 році у Запоріжжі. У 2007 році закінчила історичний факультет, а у 2011 році – аспірантуру Запорізького національного університету. Має ступень кандидата історичних наук. Із 2013 року працює у сфері журналістики.

Україна | Суспільство | Війна

© Радіо Свобода, 2026 | Усі права застережено.